

"En niemand was machtig, om hem te temmen".

Markus 5:4b

"Niemand". Wat kan dat woord een droeve betekenis hebben.

Niemand, die goed doet.

Niemand, rechtvaardig.

Niemand, die God zoekt.

Maar God, die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft.

Ook toen wij dood waren door de misdaden.....

Hij heeft Zichzelf begeven in ons vlees..in onze verlorenheid..in onze nood.

Het verlorene zoekt Hem niet. Hij zoekt het verlorene.

De liefdeloze mint Hem niet. Hij mint de liefdeloze.

Het ijskoude gevaart' doet Hem niet smelten.

Hij maakt de ijsklomp zacht door de zoele zuidenwind.

Jezus. Ruimtemaker. Redder. Hij is gekomen in de volheid des tijds. Hij komt in het Heilig Evangelie. Hij is de komende op de wolken des hemels.

Hij komt waar Hij wil. Hij wil waar Hij komt.

Het welbehagen van God gaat door Zijn hand gelukkig voort.

Jezus begeeft Zich, met Zijn discipelen, naar het land van de Gadarenen. Dat is een landstreek tegenover Galilea.

Satan, de aanklager en hinderaar, heeft geprobeerd Hem tegen te houden.

In een hevige woede-uitbarsting blaast hij zo hard tussen zijn tanden dat de zee verandert in een ziedende pot.

Als Jezus de stromen vrolijk wil laten zingen en in de handen klappen, blaast Satan in stormen en orkanen. 't Liefst zou hij schip en scheepelingen de afgrond inblazen.

Dat zal echter niet lukken. Vaders Zoon is aan boord en de kruisvlag hangt in top.

Wij zien dat zo niet. Angst grijpt de discipelen aan. Ze zijn bezig te vergaan.

Daarom hun S.O.S. "Meester, bekommert het U niet, dat wij vergaan?"

Lezer...waar Jezus komt, lijkt het menigmaal of we vergaan.

Waar het Heilig Evangelie komt, maakt Satan zich op tot de grote aanval. Hij wil ons versmoren in onszelf. Hij probeert ons te doen stikken in een stroom van ongerechtigheden.

Hij blaast ons nooit gedachte dingen in.

Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen?

Waar is uw geloof? Uw hart worde niet ontroerd;

gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij.

Ook als Hij slaapt in het schip. Ook als Hij

kruipt in de hof. Ook als Hij hangt aan het

hout. Jezus is geen slapende Simson in de

schoot van Delila. Hij slaapt naar Vaders wil.

Hij slaapt van 's Heeren trouw bewust.

Jezus ontwaakt en bestraft de wind. De Heere

scheldt u, gij boze wind. De Heere verbiedt u

verder te gaan, Satan.

't Gebruis der zee doet Gij bedaren,
Daar Gij haar golven stilt.

Zo komen ze op de andere zijde van het meer,
tegenover Galilea.

Dat is niet de beste zijde. Galilea is niet
veel bijzonders.

Het land van de Gadarenen is nog minder.

't Is een land van heidenen en heidense joden.

Land van verloren zonen. Een land van zwijnen-
hoeders en boze geesten.

Donker is het land,
aan de overkant,
minder dan niets,
wie zoekt er iets?

Wie? Jezus! O, Heilig Evangelie voor zondaren.
Blijde boodschap voor gebondenen. Jezus kwam.

Jezus komt. Hij is de Komende.

De Koning is gekomen,
al tot het donker graf,
Hij komt er zonder schromen,
en werpt de stenen af.

De Koning is gekomen,
De Godsrivier gaat stromen!
Bergen, wilt nu springen,
Om eeuwig nieuwe dingen.

Jezus treedt toe naar het huis van de sterke.
Hoge golven houden Hem niet tegen. Dikke deuren
draagt Hij weg.

Dit is een getrouw woord en aller aanneming
waardig: Dat Jezus Christus in de wereld ge-
komen is om zondaren zalig te maken.

Nauwelijks heeft Jezus het land betreden, of...
daar is reeds de confrontatie met het rijk van
de dood. Uit de in de bergen uitgehakte graven
treedt Hem een mens tegemoet. Een mens?

Is dat een mens? Neen...dat is geen mens meer.
Dat lijkt een gevleesde duivel...een incarnatie
van de Satan. Is dat soms een nabootsing van
het Woord, dat vleesgeworden is? Is dit de
vleeswording van Satan?

Het "wezen" dat Jezus tegemoet treedt, woont
in de graven...tussen de doden. Dit wezen is
vertrouwd met de ontbindende kracht van de
dood. Het spreekt met de doden...Het lacht om
de doden. Het vloekt tegen de doden.

Bij nacht en ontij verlaat deze mens zijn
"woningen van geweld". Naakt dwaalt hij op de
bergen. Aan het naakte lichaam kleeft bloed.
Met stukken steen verwondt hij zichzelf. Hij
is bij de doden. Hij zoekt de dood, meer dan
verborgen schatten. Toch kan hij de dood niet
vinden. Een onreine geest...een menigte van
boze geesten, hebben bezit van hem genomen.
Ze houden hem vast op de grenzen van de dood.
Ze spelen hun waanzinnig spel met hem.

En toch: Een mens. O God...een mens. Wij zien

niets menselijks aan dit wezen. U ziet een mens, "Jezus", dat zal U toch verdrieten en bezwaren, méér dan iemand.

Wat is de mens, wat is in hem te prijzen? Hoe diep is de afgrond van onze verlorenheid. Hoe groot is de dodelijke breuk?

U ziet een mens.. éénmaal het pronkstuk van Gods vingers.. nu gevangen in de onreine dood. Jezus, reine Jezus.. zult Gij niet weggaan uit dit land der doden?

Zo'n mens past niet in de samenleving. Zo'n wreedaardige moet weg. Begrijpelijk. Durft u er langs te lopen?

Daarom hebben ze deze mens aan een ketting gelegd..voeten in de boeien. 't Bleek vergeefse moeite. In een satanische krachtmeting worden boeien en banden verscheurd..meer dan eens.

"EN NIEMAND WAS MACHTIG, OM HEM TE TEMMEN".

Wat een wereld van onmacht en ellende gaat achter deze woorden schuil. NIEMAND. Niemand machtig om te redden. Niemand sterk genoeg om de diabolische machten te breken.

Lezer..wij zitten waarschijnlijk gekleed en bij ons verstand, dit stukje te lezen. Dat is genade. Toch zien we in deze bezeten man een waarheidgetrouw beeld van de uiterste consequentie van de zonde. Dit is het grote beginsel der smarten. Wat zal het zijn, als Satan gaat huishouden, ongeremd, in de rampzaligheid? Als hij zijn buit voor een eeuwigheid zal terroriseren?

"Genade", als we in rust dit stukje mogen lezen..Toch, deze mens hangt als een spiegel voor onze ogen. Wie kan ons, uitbrekers, temmen? Wie kan onze eigen ik, zin en wil aan banden leggen? Kunnen de ouders hun kinderen temmen? Wie breekt de botte onwil van het Adamskind? Wonen wij niet als doden in het land van de dood? Dood in zonden en misdaden. Wie kan Manasse temmen, als hij het bloed van Gods kinderen doet stromen door de straten van Jeruzalem?

Wie kan David temmen als de begeerte komt in zijn hart?

Wie kan Hiskia temmen, als de hoogmoed de kop opsteekt?

Wie kan Petrus temmen, als de vloeken door het zaaltje rollen?

Midden in de angst der hel drijft ons onze zonde.

Waarheen vluchten, als die muil haast ons heeft verslonden?

Zijn wij geen slaven van onszelf, zonde en Satan?

Ja, 't is genade als ik gekleed en wel bij m'n verstand, dit stukje mag lezen.

Maar 't is óók genade als we leren: En niemand was machtig, om hem te temmen.

Wat vaak lezen we in de Bijbel van mensen in banden..Banden van de dood..Banden van de zonde.

We lezen ook van gevangenissen..O, Heere, wend onze gevangenis..

Voer mij uit mijn gevangenis,
Tot roem Uws Naams, die heerlijk is.

NIEMAND? Ja, tòch. Jezus is in het land der Gadarenen gekomen. Jezus, de Ruimtemaker.

Hij is gekomen om de gebondenen te geven opening der gevangenis. Hij komt de gevangenis gevangen nemen.

Hij komt tot de woning van de doden. Hij komt tot de zichzelf dodende. Hij komt, niet met de ketting. Hij komt als het Lam en de Leeuw.

Hij komt vandaag, met doorboorde handen. Hij komt in het Heilig Evangelie. Hij komt met Zijn bloed, dat reinigt van alle zonden..

NIEMAND? Daar is Hij al. Hij draagt de sleutel van hel en dood. Zijn hand is aan de deur van het graf. Hij doet de deur open en treedt het huis van de sterke binnen. Daar staat Hij oog in oog met een legio boze geesten.

Daar staat Hij, oog in oog, met een mens.
Daar staat Hij, van aangezicht tot aangezicht,
met een stukje van de erfenis. O God, hoe on-
doorzoekelijk zijn Uw wegen.

Wij zwijgen stil..of breken uit. Maar....Jezus
is aan land gekomen. NIEMAND? HIJ! Voor wie?
Voor mij? Voor zondaren. Voor de grootste der
zondaren. Zou ook een machtige de vangst ont-
nomen worden? Doch alzo zegt de Heere: Ja, de
gevangenen des machtigen zullen hem ontnomen
worden, de vangst van de tiran zal ontkomen...
Amen.